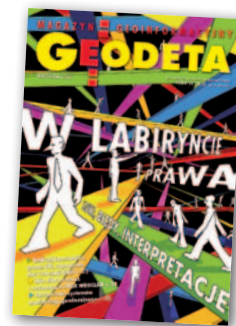

Kto nie zgłasza prac geodezyjnych i kartograficznych...

Jaka sankcja za wykroczenie

Praktyka pokazuje, że wykonawcy prac geodezyjnych i kartograficznych często nie wywiązują się należycie z ustawowego obowiązku ich zgłaszania i przekazywania materiałów do PZGiK. Ale czy właściwe organy podejmują przewidziane prawem kroki mające na celu wyciągnięcie konsekwencji wobec sprawców naruszenia tego przepisu ustawy?

Adam Wójcik

Zgodnie z art. 12 *Prawa geodezyjnego i kartograficznego* (dalej *Pgik*) wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych jest obowiązany zgłosić do organów, o których mowa w art. 40 ust. 3 tej ustawy, prace przed przystąpieniem do ich wykonania, a po wykonaniu przekazać powstałe materiały lub informacje o tych materiałach do państwowego zasobu geodezyjnego i kartograficznego (dalej PZGiK). Organy służby geodezyjnej i kartograficznej w ramach swoich kompetencji nadzorczych i kontrolnych niejednokrotnie wykrywają i ujawniają nieprawidłowości w tym zakresie.

• Prace geodezyjne, osoby kierujące nimi i je nadzorujące a wykonawcy tych prac

Prace geodezyjne i kartograficzne. Ustawa *Pgik* w art. 2 pkt 1 i pkt 2 wyczerpująco objaśnia znaczenie pojęć: „prace geodezyjne” i „prace kartograficzne”:

1. prace geodezyjne – rozumie się przez to projektowanie i wykonywanie pomiarów geodezyjnych, wykonywanie zdjęć lotniczych, dokonywanie obliczeń, sporządzanie i przetwarzanie dokumentacji geodezyjnej, a także zakładanie i aktualizację baz danych, po-

miary i opracowania fotogrametryczne, grawimetryczne, magnetyczne i astronomiczne związane z realizacją zadań w dziedzinie geodezji i kartografii oraz krajowego systemu informacji o terenie;

2. prace kartograficzne – rozumie się przez to opracowywanie, merytoryczne i techniczne redagowanie map i opracowań pochodnych oraz ich reprodukcje.

Z definicji jednoznacznie wynika, że prace te obejmują swym zakresem wyłącznie czynności techniczne (specjalistyczne): tj. wykonywanie pomiarów, przetwarzanie danych oraz merytoryczne opracowywanie dokumentów itp. Prace te nie zawierają natomiast jakichkolwiek „komponentów” logistycznych związanych z zabezpieczeniem ich realizacji czy też czynności koniecznych do wykonania przed rozpoczęciem bądź po zakończeniu tych prac.

Wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych. Prace te, jak stanowi art. 11 *Pgik*, wykonują podmioty prowadzące działalność gospodarczą, a także inne jednostki organizacyjne utworzone zgodnie z przepisami prawa, jeżeli przedmiot ich działania obejmuje prowadzenie tych prac. Oznacza to w szczególności, że wykonawcą prac geodezyjnych jest podmiot gospodarczy wpisany do rejestru działalności gospodarczej lub KRS, a więc posiadający NIP i REGON.

Analiza przywołanego przepisu prowadzi jednocześnie do stwierdzenia, że tak zdefiniowany „wykonawca” nie jest podmiotem, który może legitymować się uprawnieniami zawodowymi w zakresie geodezji i kartografii. Uprawnienia zawodowe nadawane są bowiem osobom fizycznym (geodetom) spełniającym stosowne kryteria, a nie podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą.

Do zbioru „wykonawców” zaliczyć należy ponadto podmioty, które nie są zobowiązane do prowadzenia działalności gospodarczej, wymienione w art. 31 ust. 1 ustawy (geodeta upoważniony do wykonania czynności ustalenia przebiegu granic w administracyjnej fazie postępowania rozgraniczeniowego) oraz w art. 47 (mierniczy górniczy, asystenci mierniczych górniczych i biegli sądowi) w przypadku, gdy niezbędne jest prowadzenie prac geodezyjnych i kartograficznych podlegających obowiązkowi zgłoszenia do PZGiK. Wymieniona grupa osób fizycznych w celu wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych winna posiadać uprawnienia zawodowe zgodnie z przepisami ustawy.

Kierowanie pracami geodezyjnymi i kartograficznymi oraz sprawowanie nad nimi bezpośredniego nadzoru. Art. 42 ust. 2 pkt 1 *Pgik* określa, że kierowanie pracami **podlegającymi zgłoszeniu do PZGiK** oraz sprawowanie nad

Bez związku z posiadaniem uprawnień zawodowych, a więc i wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii, pozostaje obowiązek zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, a po ich wykonaniu przekazywanie wyników do PZGiK.

nimi bezpośredniego nadzoru jest jedną z form wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii. Warunkiem koniecznym do ich wykonywania, zgodnie z ust. 1 tego artykułu, jest posiadanie uprawnień zawodowych.

Kompilacja powyższych przepisów z uprzednio przywołanym art. 12 ustawy prowadzi do uzasadnionego wniosku, że choć podmioty prowadzące działalność gospodarczą w zakresie geodezji i kartografii mogą wykonywać prace geodezyjne i kartograficzne w ramach tej działalności, to w przypadku wykonywania prac podlegających zgłoszeniu do PZGiK winny one zapewnić kierownictwo i nadzór nad ich wykonaniem ze strony osób posiadających uprawnienia zawodowe odpowiadające zakresowi tych prac.

Wykonywanie czynności technicznych i administracyjnych związanych z rozgraniczaniem nieruchomości. Ustawodawca w art. 42 ust. 2 pkt 4 *Pgik* równoległe przewidział, że jedną z form sprawowania samodzielnej funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii jest wykonywanie czynności technicznych i administracyjnych związanych z rozgraniczaniem nieruchomości. Warto tutaj zauważyć, że właśnie w przypadku rozgraniczania wykonawcą prac polegających na ustaleniu granic jest geodeta posiadający uprawnienia zawodowe w zakresie określonym ustawą, a nie podmiot prowadzący działalność gospodarczą.

Obowiązek zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania ich wyników do PZGiK. Ustawa *Pgik* w art. 12 stanowi, że wykonawca prac geodezyjnych i kartograficznych jest obowiązany zgłosić do organów, o których mowa w art. 40 ust. 3, prace przed przystąpieniem do ich wykonania, a po wykonaniu prac przekazać powstałe materiały lub informacje o tych materiałach do PZGiK. Treść powyższego przepisu jednoznacznie rozróżnia wykonywanie prac geodezyjnych i kartograficznych od czynności zgłaszania zamiaru ich wykonania oraz przekazania wyników do PZGiK.

Jednocześnie w rozdziale 9 „Przepisy karne” (art. 48 ust. 1 pkt 1) ustawodawca przewidział, że kto wbrew przepisom art. 12 nie zgłasza prac geodezyjnych i kartograficznych lub nie przekazuje materiałów powstałych w wyniku prac geodezyjnych i kartograficznych lub informacji o tych materiałach do PZGiK – podlega karze grzywny, przy czym orzekanie następuje na podstawie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia (art. 48 ust. 2). Z uregulowań tych jednoznacznie zatem wynika, że naruszenie ustawowego obowiązku w powyższym zakresie jest wykroczeniem, którego ściganie i karanie winno odbywać się w rygorach przepisów właściwych dla postępowania w sprawach o wykroczenia.

• Wykroczenia

Problematykę związaną z wykroczeniami regulują dwa podstawowe akty prawne:

- ustawa z 20 maja 1971 r. *Kodeks wykroczeń*, dalej kw (tekst jedn. DzU 2010 nr 46, poz. 275 z późn. zm.),

- ustawa z 24 sierpnia 2001 r. *Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia*, dalej kpw (tekst jedn. DzU z 2008 r. nr 133, poz. 848 z późn. zm.).

Dla potrzeb niniejszego opracowania istotne są następujące zasady odpowiedzialności za popełnione wykroczenie:

1. sprawcą wykroczenia może być wyłącznie osoba fizyczna (a nie np. osoba prawna),

2. wykroczenie można popełnić zarówno umyślnie, jak i nieumyślnie (art. 5 kw),

3. grzywnę wymierza się w wysokości od 20 do 5000 złotych (art. 24 § 1 kw), przy czym bierze się pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe (§ 3),

4. grzywnę może wymierzyć wyłącznie „organ orzekający” (sąd powszechny), gdyż w przedmiotowym zakresie – wobec braku uregulowań zawartych w aktach wykonawczych – niedopuszczalne jest prowadzenie przez organ ujawniający wykroczenie jakiegokolwiek postę-

powania mandatowego, a tym samym wymierzanie grzywny w drodze nałożenia mandatu karnego.

Jedną z najistotniejszych zasad postępowania w sprawach o wykroczenia jest fakultatywność ścigania sprawcy wykroczenia. Organ ujawniający wykroczenie nie jest zobowiązany z urzędu do sporządzenia wniosku o ukaranie. Prze-

pis art. 41 kw pozwala bowiem nie karać sprawcy, a poprzestać jedynie na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego.

Organy służby geodezyjnej i kartograficznej jako oskarżyciel publiczny.

Oskarżycielem publicznym we wszystkich sprawach o wykroczenia jest policja, chyba że ustawa stanowi inaczej (art. 17 §1 kpw). Organom administracji rządowej i samorządowej, organom kontroli państwowej i kontroli samorządu terytorialnego oraz strażom gminnym (miejskim) uprawnienia oskarżyciela publicznego przysługują tylko wówczas, gdy w zakresie swego działania ujawniły wykroczenie i wystąpiły z wnioskiem o ukaranie (§ 3). Udział w sprawie organu, który złożył wniosek o ukaranie, wyłącza udział policji (§ 5). Ponadto w każdej sprawie o wykroczenie wniosek o ukaranie może wnieść prokurator, stając się oskarżycielem publicznym (art. 18 § 1).

Jak wynika z art. 7 ust. 1 pkt 4 *Pgik*, do zadań służby geodezyjnej i kartograficznej należy m.in. kontrolowanie urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii. Szczegółowa podstawa uprawnienia SGiK do kontroli wypełniania obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania materiałów i informacji uzyskanych w wyniku tych prac do PZGiK określona została w § 3 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 28 sierpnia 2001 r. *w sprawie kontroli urzędów, instytucji publicznych i przedsiębiorców w zakresie przestrzegania przepisów dotyczących geodezji i kartografii* (DzU z 2001 r. nr 101, poz. 1090). Na marginesie warto zauważyć, że ww. akt wykonawczy przewiduje także dokonywanie kontroli wypełniania wielu innych obowiązków, o których mowa w art. 48 ustawy, a więc których naruszenie jest także wykroczeniem zagrożonym karą grzywny.

Z uwagi na powyższe należy uznać, że organy służby geodezyjnej i kartogra-

ficznej (a więc zarówno organy nadzoru, jak i administracji geodezyjnej i kartograficznej) posiadają legitymację do występowania jako oskarżyciel publiczny w sprawach wykroczeń, o których mowa w art. 48 ustawy *Pgik*. Ujawnienie przez organy SGiK naruszeń przepisów prawa w ww. zakresie jest niczym innym, jak ujawnieniem popełnionych wykroczeń.

Odstąpienie od ukarania. Środki oddziaływania wychowawczego. Jak już wyżej wspomniano, organ ujawniający wykroczenie w omawianym zakresie przede wszystkim nie ma uprawnienia do samodzielnego wymierzenia grzywny w stosunku do sprawcy wykroczenia w drodze nałożenia mandatu karnego. Grzywnę może nałożyć wyłącznie organ orzekający (sąd) jako skutek rozpatrzenia wniosku o ukaranie skierowanego przez oskarżyciela publicznego. Ponieważ organ ujawniający wykroczenie nie ma ustawowego obowiązku przeprowadzenia czynności wyjaśniających z urzędu, a oskarżyciel publiczny nie jest zobowiązany z urzędu do wniesienia wniosku o ukaranie do sądu powszechnego, można poprzestać na zastosowaniu wobec sprawcy czynu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub zastosowaniu

waniu innych środków oddziaływania wychowawczego, wedle uznania organu uprawnionego do podjęcia takiej decyzji.

Analiza obowiązujących przepisów prawa oraz literatury przedmiotu wskazuje przy tym, że:

1. ustawodawca nie podaje żadnych przesłanek, jakie muszą zostać spełnione, aby możliwe było zastosowanie w stosunku do sprawcy wykroczenia środków oddziaływania wychowawczego;

2. katalog środków oddziaływania wychowawczego nie jest zamknięty; do tych wymienionych w art. 41 kw można także zaliczyć środki przewidziane w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej lub porządkowej (art. 61 § 1 pkt 2 kpw);

3. można zastosować jednocześnie kilka środków oddziaływania wychowawczego, na przykład pouczyć i ostrzec;

4. zastosowanie przez uprawniony podmiot środków oddziaływania wychowawczego jest możliwe po przeprowadzeniu czynności wyjaśniających na podstawie art. 54 kpw, stanowiąc alternatywę dla wystąpienia wobec sprawcy wykroczenia z wnioskiem o ukaranie do sądu;

5. zastosowanie wobec sprawcy wykroczenia środków oddziaływania wychowawczego nie wyłącza możliwości wystąpienia przeciwko niemu z wnioskiem o ukaranie; może to uczynić każdy podmiot uprawniony do występowania z takim wnioskiem, w tym ten, który środki te zastosował;

6. rozróżnienia wymagają środki oddziaływania społecznego wymienione w art. 39 § 4 kw, które stosować może wyłącznie sąd powszechny (sąd może także stosować środki oddziaływania wychowawczego).

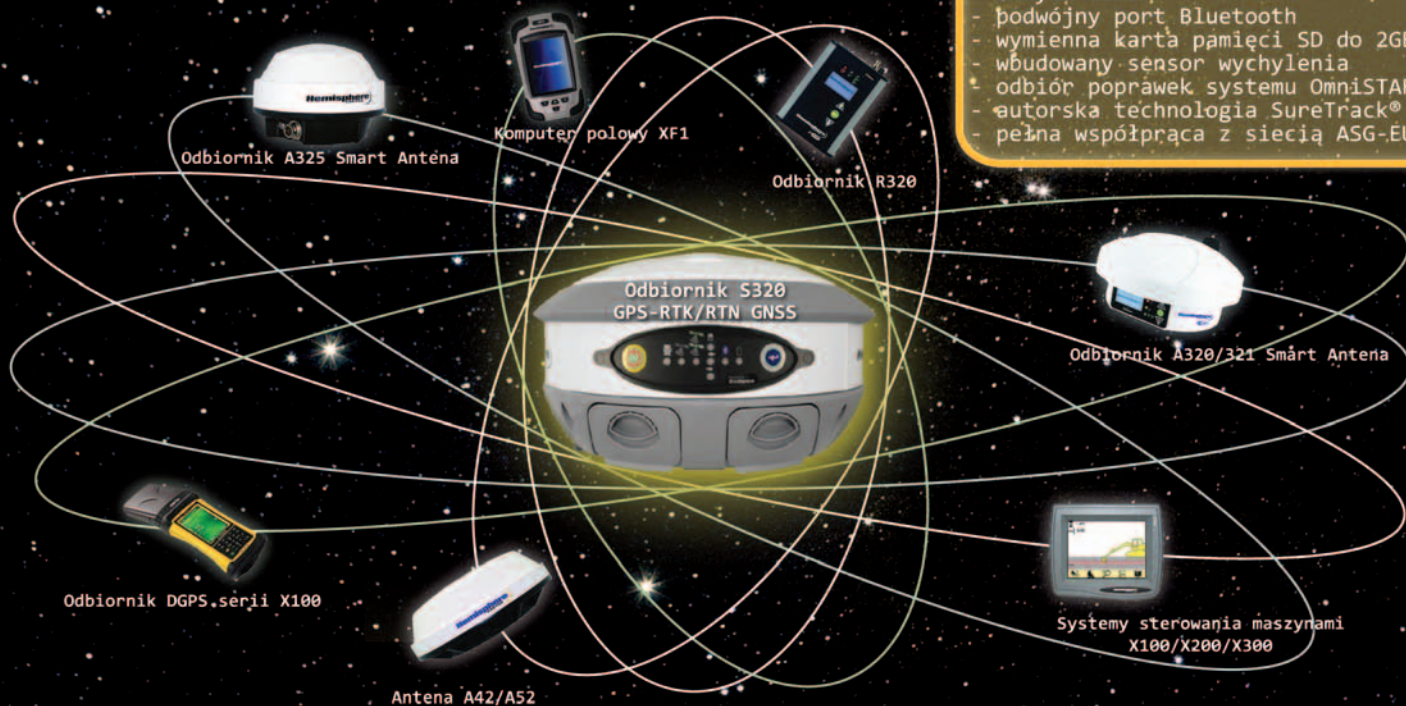
Z punktu widzenia niniejszego opracowania najistotniejszym środkiem wychowawczym, który może być zastosowany zarówno przez organ ujawniający wykroczenie, jak i organ orzekający, jest środek przewidziany w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej. Zgodnie bowiem z treścią art. 61 § 1 pkt 2 kpw sąd może odmówić wszczęcia postępowania, a wszczęte umorzyć, także wtedy, jeżeli wobec sprawcy zastosowano środek oddziaływania w postaci pouczenia, zwrócenia uwagi lub ostrzeżenia albo środek przewidziany w przepisach o odpowiedzialności dyscyplinarnej lub porządkowej, a środek ten jest wystar-

REKLAMA

Hemisphere GPS

Profesjonalne autorskie rozwiązania pomiarowe i nawigacyjne GNSS

przemierza świat...

Odbiornik S320 GPS-RTK/RTN GNSS:

- komunikacja z użyciem sms
- wbudowany modem radiowy oraz modem GSM/GPRS
- pełna kompatybilność ze sprzętami innych marek
- podwójny port Bluetooth
- wymienna karta pamięci SD do 2GB
- wbudowany sensor wychylenia
- odbiór poprawek systemu OmniSTAR
- autorska technologia SureTrack®
- pełna współpraca z siecią ASG-EUPOS

Wylączny przedstawiciel w Polsce:

MAXNET
Lech Wereszczyński

ul. Walecznych 11/1
03-916 Warszawa
Tel. / Fax (22) 617 33 73

Powered by

Eclipse

www.eu-hemisphere.pl

Autoryzowany serwis gwarancyjny i pogwarancyjny:

ul. Ciołka 35/78
01-445 Warszawa
Tel. / Fax (22) 836 83 94

Organy SGiK (a więc zarówno nadzoru, jak i administracji) posiadają legitymację do występowania jako oskarżyciel publiczny w sprawach wykroczeń, o których mowa w art. 48 ustawy *Pgik*. Ujawnienie przez te organy naruszeń przepisów prawa w ww. zakresie jest niczym innym, jak ujawnieniem popełnionych wykroczeń.

czającą reakcją na wykroczenie. Należy w tym miejscu zauważyć, że odmiennie niż w art. 41 kw ww. przepis zawiera zamknięty katalog środków oddziaływania wychowawczego, które mogą stanowić podstawę do odstąpienia od wymierzenia kary.

Odpowiedzialność dyscyplinarna a odpowiedzialność zawodowa. Niewątpliwie odpowiedzialność dyscyplinarna może zachodzić w stosunkach podległości służbowej, wynikającej w szczególności ze stosunku pracy. Naturalne wydawać by się mogło, że problematykę odpowiedzialności dyscyplinarnej pracowników reguluje podstawowa ustawa, tj. kodeks pracy, jednak w istocie tak nie jest. Kodeks pracy nie zawiera bowiem jakichkolwiek przepisów dotyczących postępowania dyscyplinarnego. Ustawa ta reguluje natomiast (w Dziale IV Rozdział VI) odpowiedzialność porządkową pracowników, a więc zupełnie inne środki oddziaływania wychowawczego w rozumieniu przepisów właściwych dla postępowania w sprawach o wykroczenia. I jakkolwiek kodeks pracy przewiduje, że pracownikowi naruszającemu obowiązujące przepisy można udzielić upomnienia, nagany bądź kary pieniężnej, to ani prowadzone postępowanie, ani ewentualnie nałożone kary w tym postępowaniu nie mogą być – z prawnego punktu widzenia – zaliczane do kategorii „odpowiedzialności dyscyplinarnej”.

Analiza obowiązujących przepisów prawa wskazuje, że postępowania dyscyplinarne regulowane są najczęściej przez „pragmatyki służbowe”, czyli akty prawne o randze ustawy, które regulują w sposób szczegółowy oraz odrębny od powszechnego prawa pracy (kodeksu pracy) więzi wynikające ze stosunku pracy określonej kategorii pracowników (funkcjonariuszy). Chociaż – co do zasady – w postępowaniach dyscyplinarnych nie mają zastosowania przepisy kpa, to orzeczenia wydane w tych postępowaniach podlegają kontroli sądowoadministracyjnej.

Uzasadnione przesłanki do wszczęcia i prowadzenia postępowań dyscyplinarnych, gdzie możliwe jest w konsekwencji wymierzanie kar dyscyplinarnych, mają ponadto swoje miejsce w zakresie funkcjonowania organizacji społecznych czy też samorządów zawodowych. Ustawodawca wyraźnie przy tym oddziela odpowiedzialność zawodową od dyscyplinarnej.

Utożsamienie zatem odpowiedzialności zawodowej geodetów uprawnionych, wynikającej z przepisów *Pgik*, z odpowiedzialnością dyscyplinarną należy uznać za całkowicie błędne. W postępowaniu z zakresu odpowiedzialności zawodowej geodetów brakuje fundamentalnych zasad właściwych dla postępowań dyscyplinarnych, a mianowicie:

1. nie występuje instytucja rzecznika dyscyplinarnego; wojewódzki inspektor nadzoru geodezyjnego i kartograficznego, jakkolwiek uprawniony do wnioskowania o ukaranie, nie występuje w tym postępowaniu jako osoba fizyczna, ale jako organ administracji;

2. nie występuje jakiegokolwiek stosunek podległości służbowej pomiędzy WINGiK-iem a geodetą uprawnionym; oznacza to w szczególności, że dany geodeta, wykonując prace geodezyjne na terenie całego kraju, miałby 16 takich wojewódzkich „rzeczników dyscyplinarnych”;

3. mają zastosowanie przepisy kpa, co determinuje, że nie występuje w tym postępowaniu instytucja (status) „obwinionego”, z czego wynika m.in. prawo do ustanowienia obrońcy (adwokata);

4. w sferze fikcji pozostaje dwuinstancyjność postępowania; najnowsze orzecznictwo wskazuje, że GgK – jako piastun organu administracji – nie podlega wyłączeniu z postępowania w przypadku ponownego rozpatrywania sprawy.

Przedawnienie orzekania, przedawnienie wykonania kary oraz zatarcie ukarania. Karalność wykroczeń, zgodnie z art. 45 ustawy *Kodeks wykroczeń*, podlega ustawowemu przedawnieniu. W szczególności karalność dowolnego wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu je-

go popełnienia upłynął rok, przy czym jeżeli w tym okresie wszczęto już postępowanie (sądowe), karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu (§ 1). Orzeczona kara lub środek karny nie podlega wykonaniu, jeżeli od daty uprawomocnienia się rozstrzygnięcia upłynęły 3 lata (§ 3). Art. 46 § 1 stanowi, że ukaranie uważa się za niebyłe po upływie 2 lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary.

Uregulowania powyższe w sposób jednoznaczny stanowią, że wykroczenia ujawnione po upływie roku od daty jego popełnienia – z uwagi na prawną instytucję przedawnienia – nie podlegają karalności, a ukaranie uważa się za niebyłe po upływie 2 lat od wykonania, darowania lub przedawnienia wykonania kary.

• Wnioski

Ujawnienie naruszenia obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych oraz przekazywania wyników tych prac do PZGiK jest ujawnieniem wykroczenia.

Organ administracji ujawniający takie naruszenie jest zobowiązany do stosowania przepisów właściwych w sprawach o wykroczenia. Fakultatywność ścigania wykroczenia przez organ administracji nie oznacza bowiem, że przepisy właściwe dla wykroczeń nie mają w ogóle zastosowania. Przeciwnie: stosowanie przez organ środków oddziaływania wychowawczego, zamiast sporządzenia do sądu powszechnego wniosku o ukaranie, wynika właśnie z przepisów dotyczących wykroczeń. Konsekwencją tego jest ponadto, że w pełni ma tu zastosowanie instytucja przedawnienia ścigania i karalności: po upływie terminów właściwych dla przedawnienia wykroczeń nie jest możliwe także stosowanie przez organ jakichkolwiek środków oddziaływania wychowawczego.

Zgłaszanie prac geodezyjnych, a także przekazywanie wyników tych prac do PZGiK nie jest objęte zakresem wykonywania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 42 ustawy *Pgik*. Dotychczasowe działania podejmowane przez organy SGiK pozwalają na stwierdzenie, że w tym zakresie stosowane jest powszechnie daleko idące uproszczenie, polegające na całkowicie nieuprawnionym utożsamieniu wykonawcy pracy geodezyjnej i kartograficznej z osobą sprawującą samodzielną funkcję w dziedzinie geodezji i kartografii. W ogólnym przypadku bowiem za zgłaszanie prac geodezyjnych

i przekazywanie wyników tych prac do PZGiK odpowiedzialny jest właściciel firmy geodezyjnej wykonującej te prace czy też osoba przez niego do tego upoważniona, a nie – co do zasady – osoba, której jedynie powierzono kierowanie tymi pracami i ich nadzorowanie. Organy SGiK w sposób całkowicie błędny przyjmują, bo nie wynika to z obowiązujących przepisów prawa, że zgłaszanie prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywanie wyników tych prac do PZGiK jest objęte zakresem sprawowania samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii. Stwierdzić należy zatem, że wszczynanie z tego powodu postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej wobec geodety uprawnionego jest całkowicie bezprzedmiotowe.

Nie ulega wątpliwości, że naruszenie obowiązku zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych oraz przekazywania wyników tych prac do PZGiK jest w świetle obowiązującego prawa naganne. Ustawodawca przewidział jednak za to naruszenie dla sprawcy czynu sankcję w postaci kary grzywny, a także ustanowił procedurę właściwą dla ściągania i orzekania w sprawach o wykroczenia. Takie, a nie inne uregulowanie ustawowe winno zatem być także nakazem i wręcz normą wiążącą organy SGiK ujawniające popełnione wykroczenie. Obecna praktyka wskazuje jednak, że organy SGiK – wbrew przepisom ustawy i z sobie jedynie znanych powodów – nie kwalifikują ujawnionych przypadków naruszeń prawa w powyższym zakresie jako wykroczeń. Traktując jednak te naruszenia jako wysoce szkodliwe społecznie, zamiast kierować wnioski o ukaranie do sądów powszechnych, podejmują odrębne postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej geodetów uprawnionych. Praktyka ta wydaje się wysoce nieprawidłowa i winna być jak najszybciej wyeliminowana. Organy nadzoru geodezyjnego i kartograficznego w sposób szczególnie wnikliwy, rzetelny i zgodny zarówno z literą, jak i duchem obowiązującego prawa winny w postępowaniach z zakresu odpowiedzialności zawodowej geodetów uprawnionych ustalać stan faktyczny, a przede wszystkim same działać zgodnie z obowiązującymi procedurami i przepisami.

Bez związku z posiadaniem uprawnień zawodowych, a więc też wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii, pozostaje obowiązek zgłaszania prac geodezyjnych i kartograficznych, a po ich wykonaniu przekazywanie wyników tych prac do PZGiK. Tak jak bez związku jest popełnienie przez geodetę innych wy-

kroczeń podczas kierowania i nadzorowania pracami geodezyjnymi i kartograficznymi, takich jak np. przechodzenie przez ulicę w miejscu niedozwolonym, albo – w skrajnym przypadku – gdy podejmując czynności zawodowe, znajduje się on w stanie po spożyciu alkoholu (art. 70 § 2 kw).

Geodeci uprawnieni – wbrew przyjętemu stereotypowi – w żadnym razie nie podlegają organom służby geodezyjnej i kartograficznej w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej. To przekonanie jest całkowicie błędne i nieuprawnione. Ani główny geodeta kraju, ani wojewódzcy inspektorzy nadzoru

geodezyjnego i kartograficznego nie są bowiem jakimkolwiek „przełożonymi dyscyplinarnymi” w stosunku do geodetów uprawnionych. W szczególności ustawodawca nie powierzył ww. organom nadzoru SGiK „sprawowania pieczy nad należyтым wykonywaniem zawodu w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony”. Zadania te – w myśl art. 17 Konstytucji – są bowiem prerogatywą samorządu zawodowego, a nie jakiegokolwiek organu administracji publicznej.

Adam Wójcik

członek Zarządu Polskiego
Towarzystwa Geodezyjnego

R E K L A M A

INTERGEO®
Conference and Trade Fair for Geodesy,
Geoinformation and Land Management
www.intergeo.de

9 – 11 October 2012
Hanover, Exhibition Grounds

INTERGEO®
along with
60th Cartographers Conference
3rd Conference of European Surveyors
(11 October 2012)

Host: DVW e.V.
Conference organiser: DVW GmbH
Trade fair organiser: HINTE GmbH